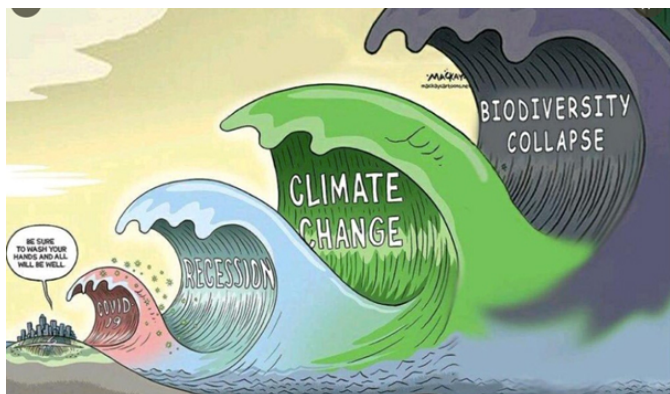

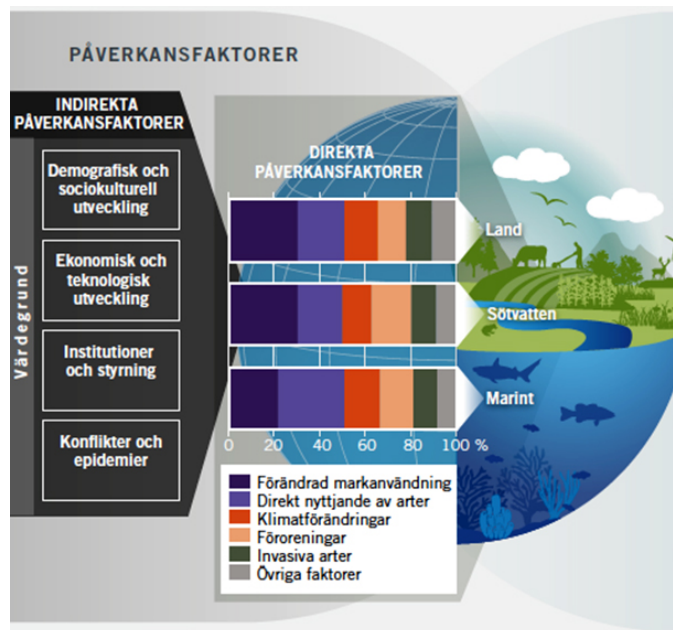
Mångfald inom biologisk mångfald på KSLA

“Making peace with nature, is the defining task of the 21st century. It must be the top, top priority for everyone everywhere” – Antonio Guterres, FN:s generalsekreterare.

Hur kan KSLA bidra med bästa möjliga kunskap för hur förlusten av biologisk mångfald kan vändas och hur ekosystemen kan återställas? Det var frågan för KSLA:s överläggningssämne den 9 november.

Utmaningar. Twitter post, David Obura.

Drivkrafter bakom den negativa utvecklingen av biologisk mångfald. IBPES 2019.

Våtmarker har stor betydelse för biologisk mångfald. Foto: Eva Thörnelöf.

Marie Stenseke, professor, beskrev allvaret med förlusten av biologisk mångfald. Hon konstaterade att, till skillnad från klimatet, kan inte mångfalden mätas med en enda indikator. Biologisk mångfald behöver hanteras lokalt, är skalberoende och innehåller stora variationer. Kunskaper och insatser för att vända trenden handlar i högsta grad om människor och samhälleliga åtgärder. Biologisk mångfald behöver komma in i allt vi gör – minska konsumtionen, stimulera till upplevelser och samtal om livskvalitet – den enskildas ansvar.

Lena Gustavsson, professor emerita, ordförande i KSLA:s kommitté för Biologisk mångfald berättade hur arbetet i kommittén koncentreras kring hur vi kan mäta biologisk mångfald. Fokus är initialt på skog, nästa blir jordbruk. Se modell på nästa sida.

Därefter gav tre av KSLA:s nyare ledamöter sina perspektiv på biologisk mångfald:

Eeva Primmer, professor och forskningschef vid SYKE, Finland, gjorde en betraktelse utifrån sin forskning. Eeva pekade på hur ekosystemtjänster väcker diskussion om för och nackdelar av effekten av ansatsen. Ett exempel är att det är positivt att betala för ekosystemtjänster – men det kan leda till liberalisering av ett politikområde som egentligen behöver mer regleringar. Sverige och Finland har hittills hållit emot när det gäller EUs inflytande när det gäller skogens brukande. Det vore bättre att fundera på integration, konstaterar Eeva.

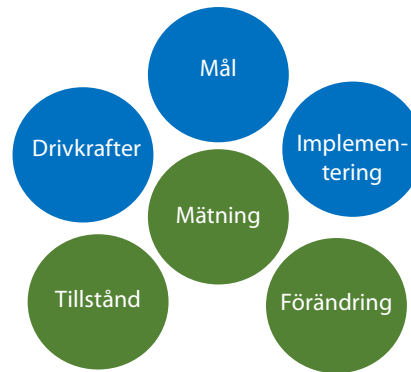

Foto: Eva Thörnelöf.

Olof Johansson, skogspolitisk chef Sveaskog, reflekterade över den naturliga dynamiken, den historiska hävdens enorma betydelse och sentida brukningsmetoders påverkan – vilket väckte tankar kring i vilket tidsperspektiv vi betraktar naturen.

Anja Fjellgren Walkeapää, renskötare och jägmästare med företaget Rensskog menade att som urfolk lever man i en trenighet – djuren, naturen och människan. Inget och ingen är frikopplat från naturen och den biologiska mångfalden. Samer behöver få större inflytande tidigt över utvecklingen i den natur vi verkar i och den traditionella kunskapen behöver tas till vara när livsmiljöerna för mångfalden ska värnas och restaureras.

Öka insikten om
• den biologiska mångfaldens historiska utveckling, nutida tillstånd och tänkbara framtid
• mål, medel och uppföljningsmetoder

Inriktning för KSLA:s kommitté för biologisk mångfald.

Minst en fjärdedel av världens mark ägs, förvaltas och används av urfolk och lokalsamhällen och dessa områden innehåller så mycket som 80 procent av världens biologiska mångfald. Samtidigt utgör urfolk mindre än fem procent av världens befolkning.

Den biologiska mångfalden i områden som förvaltas av urfolk och lokalsamhällen är bättre skyddad och minskar i långsammare takt än i andra områden enligt IPBES, FN:s expertpanel för biologisk mångfald och ekosystemtjänster.

Ur Anja Fjellgren Walkeapääs presentation

I diskussionen betonades vikten av att få ut kunskapen om förlusten av biologisk mångfald, hur allt hänger samman och vilka åtgärder som kan vidtas här och nu, på allt från politisk nivå till den enskilda brukaren. Att kunskap finns om hur vi kan förbättra förutsättningarna för biologisk mångfald och att det är det angeläget agera nu. Annan kunskap än den naturvetenskapliga är viktigt att lyfta för att omfamna helheten och nå framgång – där dialog är ett viktigt verktyg.

Eva Thörnelöf

Ekosystemtjänster väcker kontroverser

Ekosystem tillhandahåller tjänster som gynnar människor.

Men detta är utilitaristiskt och gör naturen till en råvara.

Att förstå värdet av ekosystemtjänster kommer att leda till bättre lösningar.

Men värdering leder till monetarisering och ger efter för marknadskrafterna (som har orsakat ohållbarhet).

Att betala för ekosystemtjänster kommer att förbättra hållbarheten.

Men att betala kommer att liberalisera en politisk arena som behöver mer reglering.

Förlust av ekosystemtjänster ska ersättas av dem som skadar.

Men detta skulle ge dem som orsakar förluster en licens att skada.

Ur Eva Primmers presentation, översatt.

En inspelning från överläggningsämnet finns här: <https://www.ksla.se/aktivitet/biologisk-mangfald-nytt-och-gammalt/>